



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 152. Catharini sententia de immaculata Conceptione Beatæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

Scoti Schola acriter agitatam quæstionem discutit : utrum Christi Domini Prædestinatio, seu Dei decretum de incarnatione Verbi præsupponat Adæ peccatum, vel potius an Christus Dominus ante prævisum hoc peccatum fuerit prædestinatus, ita ut tunc, si Adam non peccasset, Christus carnem nostram assumpsisset, vel non. Adhæret Catharinus opinioni Scoti, qui Christum venisse propugnat, etsi Adam non peccasset; pluribus quoque rationibus comprobatur, quod, etsi Adam non peccasset, verbum tamen incarnari convenisset.

Huic sententiæ inhærens in tractatu de Angelorum justorum gloria, & reprobatorum lapsu docet, malorum Angelorum peccatum in eo consistere, quod Decretum Incarnationis revereri noluerint. Scripsit etiam tractatum de lapsu hominis, & peccato originali, idque consistere autumat in ipsa actione, qua Adamus fructum vetitum comedens peccavit, illudque peccatum esse in nobis tradit, eo quod nostra voluntati Adæ fuerit alligata.

§. CLII.

*Catharini sententia de immaculata
Conceptione Beatæ Virginis.*

Ceterum nullum aliud argumentum fusiori calamo prosequatur præter

K k 2

ter

Sæc. XVI.
A.C. 1552.

ter illud de immaculata Conceptione Beatissimæ Virginis, quod mysterium nequaquam ex perpetua Ecclesiæ traditione, sed ex pluribus aliis generalibus rationibus comprobatur, & simul D. Augustinum tanquam sententiæ suæ propitium allegat, demonstratque istud ex Universitatum consensu, Basileensi Concilio, ipsa etiam festivitate ibidem instituta, necnon ex revelationibus D. Birgitæ factis, ac sanctissimæ Dei Matris prærogativis, & denique ex pluribus aliis rationibus. Edidit aliud adhuc opusculum de eodem argumento contra Cardinalis Turrecrematæ librum, quem Bartholomæus Spina excudi curabat; in eo enim opere opinio, quod Beatissima Virgo sine macula sit concepta, tanquam honori Christi Domini adversa reiiciebatur, atque in operis fine quinquaginta octo errores fidei contrariantes annotabantur, qui ex dogmate de Conceptione immaculata deduci dicebantur: unde Catharinus digno erga oppositam doctrinam Zelo animatus hunc tractatum in duas partes divisum composuit.

Alium insuper de consummata Christi, at Beatæ Virginis gloria edidit tractatum, in quo Dei Matrem æterna beatitudine non modo quoad animam, sed & quoad corpus frui contendit, San-

Sanctumque Joannem Evangelistam non mortuum, sed æque, ac Eliam, & Enoch translatum fuisse propugnat. Porro in tractatu suo de morte, & universali omnium hominum resurrectione plurimum discrepare videtur a communi Theologorum doctrina; Infantes enim sine Baptismo decedentes non modo a pœnis exemptos, sed etiam felicitate eorum statui congrua beatos esse existimat: insuper reperiuntur in eodem tractatu circa statum hominum in die judicii plures aliæ opiniones insulsæ, quæ tamen nonnisi frivolis conjecturis innituntur. Edidit præterea opusculum de certitudine gloriæ, & de invocatione, ac cultu Sanctorum, in quo Ecclesiam in Divorum Apotheosi falli haud posse contendit, insuper nec minus Sanctorum, quam Reliquiarum, atque Imaginum cultum egregie propugnat. Tandem Tridentinæ Synodi tempore quod justis de sua justificatione certi esse valeant, edito comprobavit tractatu, quem in quatuordecim sectiones divisit, totius autem operis summam Dupinus recenset. Ad concinnandum hoc opus occasionem Catharino præbebat altercatio, quæ ante Sessionem sextam in eisdem Concilii Congregationibus fuerat exorta; illos enim tunc impugnabat, qui ejus sententiam per Synodi decretum

Sæcul. XVI.

A.C. 1552.

Sæcul. XVI
A.C. 1552

tum damnandam contendebant : quapropter novis Synodi Præsidibus , imo toti Concilio suum nuncupabat tractatum , præmissa præfatione , qua in memoriam revocat , quod nunquam , ut quicquam circa quæstiones inter Catholicos Theologos controversas decideretur , Synodi mens fuerit , sed unice intenderit ad id , ut tam veterum , quam novorum hæreticorum errores damnerentur : Attamen tota hæc disceptatio nil nisi lis de nomine fuisse videtur.

Ceterum postquam Catharinus in speciali tractatu veritatem sacrificii Altaris sat luculenter demonstraverat , in alio propugnabat , quod Christus Dominus non consecraverit per hæc verba : *Hoc est Corpus meum : Hic est Sanguis meus* , eo quod in Evangelistis illa sint verba , ut inquit ille , non nisi *enuntiativa* , non autem *operativa* . Insuper Polemicum vulgabat tractatum circa communionem sub utraque specie , ubi Protestantium argumenta diluit , referetque conditiones , sub quibus calicis usum laicis concedi posse existimat . Porro librum de intentione Ministri in administrandis Sacramentis summo profus judicio conscripsit , ibidemque propugnat , ad peragendam rem sacram non requiri interiorem intentionem , sed sufficere , quod Minister , si Sacramentum

tum Ecclesiæ administrare velit, hanc intentionem tum habeat, quando serio, ac externe requisitos ritus adhibet, quamvis interius ea omnia per jocum, vel ludibrium facere intendat. Conscripsit adhuc plures alios tractatus de Sacramentis, ac præcipue de Matrimonio; alium vero elucubravit de libris Canonicis, in quo contra Protestantes propugnat illos libros, quos Romana Ecclesia tanquam Canonicos recipit, in veteri tamen Canone non reperiuntur: Denique posteris reliquit varios tractatus, in quorum uno discutit, an ex jure divino contra hæreticos poena mortis infligenda sit; in altero autem inquit, utrum ex eodem jure Divino Episcoporum residentia profluat: porro in reliquis agit de parvulorum Baptismo, religione Judæorum, & de dissolutione matrimonii ob causam adulterii. Exstant adhuc plures alii ejusdem Auctoris libelli: ceterum id unice Catharino crimini dari potest, quod nimium libero calamo in scriptis suis, ac nimia audacia in suis opinionibus usus fuerit.

§. CLIII.

*Extrema Ferdinandi Nonnii
Gusman.*

Ferdinandus Nunnez, seu Nonnius ex illustri Gusmanorum familia Pinciæ

K k 4

or-

Sæcul. XVI.

A.C. 1552.